

LXXII.

Forslag til Lov

om

Værneskat.

(Forelagt i Folketinget den 16. November 1928 af *Holstein*).

§ 1.

Enhver dansk Mand, som ifølge sin Alder er værnepligtig og af Sessionen er udskrevet til Krigstjeneste, men som ikke er blevet indkaldt til Aftjening af Værnepligten, eller som er blevet meddelt Tjenestedygtighedspas paa Grund af legemlige eller aandelige Mangler, der dog ikke i væsentlig Grad forringer hans Erhvervsevne, skal betale Værneskat til Staten.

§ 2.

1. De, der af Sessionen kasseres paa Grund af en varig legemlig eller aandelig Svaghed, som i væsentlig Grad forringer deres Erhvervsevne, er fuldstændig fritaget for Værneskat.

2. De, der under eller efter Aftjeningen af deres Værnepligt paadrager sig en varig legemlig eller aandelig Svaghed, der i væsentlig Grad forringer deres Erhvervsevne, skal fra og med det Skatteaar, i hvilket Svaghedstilstanden er indtraadt, være fritaget for Værneskat.

3. De, der, ihvorvel de af Sessionen er udskrevet til Krigstjeneste, ikke er blevet indkaldt til Aftjeningen af Værnepligten, og som siden paadrager sig en varig legemlig eller aandelig Svaghed, der i væsentlig Grad forringer deres Erhvervsevne, skal fra og med det Skatteaar, i hvilket Svaghedstilstanden er indtraadt, være fritaget for Værneskat.

Hvorvidt en legemlig eller aandelig Svaghed maa betragtes som varig og som i væsentlig Grad forringende den paagældendes Erhvervsevne, afgøres af Sessionen efter Indstilling fra Stadslægen eller Kredslægen i den Kommune, hvor den paagældende er hjemmehørende.

4. De, der har oppebaaret Fattighjælp eller anden offentlig Understøttelse, som, ifølge derom af Indenrigsministeren foreskrevne Bestemmelser, i denne Forbindelse bør ligestilles med Fattighjælp, skal for hvert af de Skatteaar, i hvilke Fattighjælp eller dermed ligestillet offentlig Understøttelse er oppebaaret, være fritaget for Værneskat.